

PONEDELJEK, 20. 7., sv. Marjeta Antiohijska , mučenka 7.30: † Jožefa ZALOKAR † Leopold MAČEK
TOREK, 21. 7., sv. Danijel , prerok 9.30: sv. maša v Domu starejših Laško: † Martin PIŠEK 19.00: † Franci HRASTNIK
SREDA, 22. 7., sv. Marija Magdalena , spokornica 7.30: † Anton KOLŠEK in žena Angela † Vinko PADEŽNIK
ČETRTEK, 23. 7., Brigita Švedska , redovnica 19.00: † dekan Franc Ksaver KORBAN † Karel ZORKO
PETEK, 24. 7., sv. Krištof , mučenec 7.30: † Pavla KRAJNC † Marko MEHLE
SOBOTA, 25. 7., sv. Jakob, st. , apostol 19.00: † Karel ŠTRAUS, obl. † Ivan BOLČINA, 30.obl. † Pavlina MATUŠ, † iz družine FRIDL
17. NEDELJA med letom, 26. 7. Joahim in Ana, Krištofova nedelja 8.00: živi in † farani † Konrad HRASTNIK 10.00: Krištof : † Aleš PESJAK in vsi † sosedje

*Mati in Kraljica Karmela,
k tebi prihajam z zaupanjem
v tvojo materinsko ljubezen.
Vodi me na poti vere, varuj me
v vseh življenjskih preizkušnjah in
me podpiraj, da ne omagam.
Amen.*

15. NEDELJA med letom, 12. 7., sv. Mohor in Fortunat mučenca 8.00: živi in † farani 10.00: Marija Gradec : † Fanika, 30. dan, in Ferdo PAJK
PONEDELJEK, 13. 7., sv. Henrik , kralj 7.30: † Jože ZALOKAR, obl., vsi MLINARJEVI in ERJAVČEVI † Pavla KLINAR
TOREK, 14. 7., sv. Bogdan , škof 19.00: † Martin PIŠEK, 8. dan † Gregor REJC, 8. dan
SREDA, 15. 7., sv. Bonaventura , škof 7.30: † Cilka, Antonija, rodbina GLAVAC in LUBEJ † Amalija KNEZ
ČETRTEK, 16. 7., Karmelska Mati Božja 19.00: † Peter ŠKORJA in Marjana † Alojz ZALOKAR
PETEK, 17. 7., sv. Aleš , spokornik 7.30: † Elza in Milan SOJČ † Terezija SLAPŠAK
SOBOTA, 18. 7., sv. Friderik , škof 19.00: † Jakob KLADNIK, 3. obl., in sin Jože † Ljudmila JUVAN
16. NEDELJA med letom, 19. 7. 8.00: živi in † farani † Jakob JUTERŠEK, 4. obl., in Martin OJSTERŠEK 10.00: † Hedvika JAVORNIK, 20. obl., Silvester in Bernard VERBOVŠEK zahvala za 80 let življenja in priprošnja za zdravje

✿ MARTINOVA LILIJA ✿

12. 7. 2026, leto 17, št.:15

— ♥ —
MARIJA TE VABI
v svoje naročje

Karmelska Mati Božja – priprošnica in zgled zaupanja
Na Marija Gradcu je cerkev posvečena Karmelski Materi Božji, ki jo Cerkev posebej časti 16. julija. Praznik nas spominja na Marijo kot mater, ki nas vodi h Kristusu, nas spremlja na življenjski poti ter nas spodbuja k molitvi, zaupanju in zvestobi Bogu.
S Karmelsko Materjo Božjo je povezan tudi škapulir, znamenje Marijinega varstva in pripadnosti Kristusu. Ni talisman, temveč zunanji izraz vere in spodbuda, da živimo po evangeliju.
Naj bo Marija, Kraljica Karmela in zavetnica naše cerkve na Marija Gradcu, tudi danes naša priprošnica, da bomo znali z odprtim srcem sprejemati Božjo voljo in pogumno hoditi za Kristusom.

Videti, slišati, doumeti

Letošnja poletna vročina je močno izsušila zemljo, postala je trda, zbita, žejna dežja. Morda si v tem času še lažje predstavljamo priliko o sejalcu, s katero nas v evangelijski 15. nedelje med letom nagovarja Jezus.

Pred oči mi prihaja vrtna greda, na katero sem pred časom posejala seme. Ni vzkliko, niti ena sama rastlina ni pokukala iz izsušene zemlje. Greda je ostala prazna, pusta, siromašna in zelo žalostna na pogled - sredi poletja na njej ničesar ne raste.

Jezus v priliki o sejalcu opisuje, kaj se je po setvi zgodilo s semenom in kako je sad odvisen predvsem od podlage, na katero je padlo seme. Semena, ki so padla na pot, so pozobale ptice. Na plitkih in kamnitih tleh je seme poginilo, a so se bilke kmalu posušile, saj niso imele močnih korenin. Seme, ki je padlo med trnje, je le to zadušilo.

Le semena, ki so padla na dobro zemljo, so obrodila sad. In ta je bil različen – stoteren, šestdeseteren, trideseteren. Priliko zaključimo z besedami: »Kdor ima ušesa, naj poslušaj!«

Kdor ima ušesa, naj poslušaj

Kaj pomenijo te Jezusove besede, saj vendarle imamo vsi ušesa?

Resnično razumevanje Jezusovih naukov zahteva več kot le fizični sluh; zahteva odprto srce in pripravljenost za duhovno sprejemanje. Jezus nas tudi spodbuja, naj globlje premislimo o slišanjem in ne ostanemo samo pri zgodbi, ampak spoznamo njen globlji pomen. Kdor ima »ušesa za poslušanje«, ima odprto srce in notranjo željo, da spozna Božje sporočilo in ga uresničuje v svojem življenju.

Otopelo srce

Jezus citira preroka Izaija, da bi opisal tragično stanje človekove notranjosti. Otopelost srca ni izguba razuma, ampak je izguba duhovne zaznave. Človek ima oči, a ne vidi globljega smisla; ima ušesa, a ne sliši Božjega glasu in stiske bližnjega.

Če srce otopi, lahko človek vidi čudeže, pa ostane ravnodušen, lahko poslušaj Božjo besedo, pa ga ta ne nagovori.

Otopelost ne nastane čez noč, nastaja počasi. Tako kot zemlja brez dežja postaja vse trša, tudi srce postaja vse bolj neobčutljivo.

Zakaj srce otopi?

Včasih zaradi razočaranj. Človek, ki je večkrat prizadet, začne okoli srca graditi zidove. Misli, da se bo tako zaščitil, vendar se hkrati zapre tudi za ljubezen.

Včasih zaradi greha. Vsakič, ko človek presliši glas vesti, postane naslednjič nekoliko manj občutljiv. Kar ga je nekoč zbolelo, ga danes ne gane več.

Velikokrat pa zaradi preobilice vsega. Današnji človek je neprestano obkrožen z informacijami, novicami, podobami, oglasi, sporočili. Toliko vidi in sliši, da skoraj ničesar več zares ne zazna. Živimo hitro in neprestano hitimo od ene obveznosti k drugi. Tudi, ko imamo nekaj prostega časa, ga pogosto zapolnimo z zasloni. Srce pa potrebuje tišino, da lahko sliši.

Današnja otopelost srca se pogosto kaže kot brezbriznost. Navadili smo se na slabe novice, vojne, nesreče in krivice, o katerih slišimo v medijih. Človek je pomemben le toliko, kolikor je uspešen ali koristen, ni več časa za starejše, za otroke, za osamljenega soseda; bolj kot ljudje, nas zanimajo stvari.

Kako lahko oživimo otopelo srce?

Najprej s **tišino**. Bog največkrat ne govori v hrupu, govori v tihoti. Če si nikoli ne vzamemo nekaj minut za molitev, za premišljevanje ali za preprosto tišino, bomo težko slišali njegov glas.

Drugo zdravilo je **hvaležnost**. Kdor se vsak dan ustavi in se zahvali za drobne stvari – za jutro, za družino, za zdravje, za prijatelje – začne znova videti lepoto, ki jo je prej spregledal.

Tretje zdravilo je **usmiljenje**. Srce postane živo, ko se skloni k drugemu človeku. Ko obiščemo bolnika, prisluhnemo osamljenemu, odpustimo, pomagamo komu v stiski, se ne spreminja le življenje drugega – spreminja se tudi naše srce.

In nenazadnje – **Božja beseda**. Božja beseda je živa, je beseda, ki želi oblikovati naše srce. Če jo beremo odprto in iskreno, nam pomaga, da začnemo drugače gledati svet.

Setev v medsebojnih pogovorih

Priliko o sejalcu je mogoče lepo in globoko povezati tudi z našimi medsebojnimi pogovori. Prilika namreč govori o sprejemanju besed, poslušanju in pripravljenosti srca. Tako tudi v pogovorih sejemo svoje besede, misli, čustva, ranljivost, kot sogovornik pa predstavljamo tla, na katera semena padejo.

Še posebej človek, ki je v stiski, potrebuje in išče iskrenega sogovornika ter rodovitna tla, na katera bodo padle besede o njegovem doživljanju. Trdoto, kamnitost, plitkost, seveda pa tudi rodovitnost sogovornikovih tal, začuti na poseben način.

V površnem poslušanju gredo besede mimo sogovornika in izpuhtijo brez kakršnega koli učinka, kot da so jih pozobale ptice.

V pogovoru na kamnitih tleh so pogoste floskule, površinska raven, sogovornik na nek način pokaže sočutje, obljubi pomoč, a na to hitro pozabi. Ni pripravljenosti za globlji odnos in ni iskrenega zanimanja za odgovore.

Pogosto bi poslušalec rad poslušal, vendar je preveč obremenjen z lastnimi težavami, s stresom ali predsodki. Sporočila se izgubijo v "hrupu" njegovih lastnih skrbi, zato se pogovor ne more razviti v nekaj rodovitnega.

V pravem, empatičnem poslušanju pa seme pade v dobro zemljo, požene korenine in obrodi bogat sad. To je cilj iskrenega pogovora. Sogovornik poslušaj z odprtim srcem, brez obsojanja in s polno prisotnostjo. Zaupane besede in občutja sprejme, o njih razmisli in nanje odgovori z empatijo. Takšen pogovor razbremeni in obrodi sadove: globoko povezavo, rešitev težav ali medsebojno zaupanje.

Kristjani smo poklicani biti dobra zemlja tudi v medsebojnih pogovorih.

Prosimo za občutljivo srce

Morda je največja nevarnost današnjega časa prav to, da imamo vse več informacij in vse manj modrosti; vse več povezav in vse manj bližine; vse več udobja in vse manj notranjega miru.

Bog pa si še danes želi govoriti človekovemu srcu. Ne sili, potrpežljivo čaka, da se trda in izsušena zemlja omehča, da se vrata odpro in da človek znova začne videti, slišati in razumeti.

Prosimo Gospoda, naj nam podari občutljivo srce. Srce, ki se zna čuditi, zna ljubiti in se pusti ganiti. Samo takšno srce lahko prepozna Boga v vsakdanjem življenju in postane blagoslov za ljudi, ki jih srečuje. (JK)